

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 12. jūlijā Ungārija iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 25. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās T-554/15 un T-555/15 Ungārija/Eiropas Komisija

(Lieta C-456/18 P)

(2018/C 301/29)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ungārija (pārstāvji: M. Z. Fehér un G. Koós)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

Apelācijas sūdzībā Ungārija lūdz Tiesu:

- atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 25. aprīlī pasludināto spriedumu apvienotajās lietās T-554/15 un T-555/15;
- daļēji atcelt Komisijas 2015. gada 15. jūlija Lēmumu C(2015) 4805 par tabakas rūpniecības uzņēmumu Ungārijā veicamo veselības iemaksu, ciktāl tajā ir noteikts apturēt Ungārijas Parlamenta pieņemtajā *a dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló 2014. évi XCIV. törvény* (2014. gada Likums Nr. XCIV par veselības iemaksām no tabakas rūpniecības uzņēmumiem 2015. gadā) paredzēto gan veselības iemaksas progresīvo likmju, gan ieguldījumu gadījumā veicamā veselības iemaksas samazinājuma piemērošanu;
- daļēji atcelt Komisijas 2015. gada 15. jūlija Lēmumu C(2015) 4808 par Ungārijas pārtikas aprites pārbaudes nodevas 2014. gada grozījumiem, ciktāl tajā ir noteikts apturēt grozīto pārtikas aprites nodevas progresīvo likmju piemērošanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzību Ungārijas valdība pamato būtībā ar trīs argumentiem atbilstoši Tiesas judikatūrā noteiktajiem kritērijiem.

Pirmkārt, Ungārijas valdība pamato apelācijas sūdzību ar to, ka, izvērtējuma savstarpēji saistītos prasības pamatus, Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi tiesības.

Otrkārt, jautājumā par pienākumu norādīt pamatojumu Vispārējā tiesa esot kļūdaini un nepienācīgi izpratusi LESD 296. pantu un Hartas 41. panta 1. punktu.

Treškārt, Ungārijas valdība norāda uz kļūdu vērtējumā, kuras iznākumā neesot pienācīgi izvērtēti Ungārijas izteiktie pārmetumi un esot nepienācīgi interpretēti tās prasības pieteikumā izklāstītie argumenti.

Ungārijas valdība uzskata, ka apstrīdēto lēmumu pieņemšanā Komisija nav nedz pilnībā ievērojusi attiecīgās procesuālās normas, nedz izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, fakti neesot izklāstīti pietiekami pareizi un Komisijas esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi savas pilnvaras. Lai arī Vispārējās tiesas kompetencē bija izvērtēt visus šos aspektus, tā šādu izvērtējumu neesot veikusi vispār vai arī esot veikusi nepienācīgi.

Ungārijas valdība apgalvo, ka tādējādi Vispārējā tiesa, pirmkārt, esot kļūdaini interpretējusi Regulas (EK) 659/1999⁽¹⁾ 11. panta 1. punktu un nepareizi piemērojusi Tiesas judikatūru par šo pantu. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, nepareizi —pēc Ungārijas valdības domām— vērtējama apgalvojumu, kas izteikts saistībā ar samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principu prasībām, un nepamatoti secinājusi, ka saskaņotībai ar agrākajiem Komisijas lēmumiem un praksi no tiesiskās drošības viedokļa nav būtiskas nozīmes. Tāpat Vispārējā tiesa neesot pienācīgi interpretējusi Ungārijas valdības argumentu par to, vai ir izpildīti valsts atbalsta nosacījumi, un atstājusi bez ievēribas šo būtisko argumentu pat jautājumā par attiecīgā pasākuma īstenošanas apturēšanu. Visbeidzot, Vispārējā tiesa nav izpildījusi arī savu pienākumu norādīt pamatojumu, jo – pretēji viedoklim, ko visā tiesvedības gaitā bija paudusi Komisija – secināja, ka priekšnosacījums, lai lēmumos liktu apturēt pasākumu veikšanu, bija tāds, ka Ungārijai nav bijis vēlmes tos īstenot, un ka šo apstākli Komisija savos lēmumos bija pietiekami pierādījusi.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.).